

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců Mgr. Barbory Berkové a JUDr. Michala Jantoše ve věci

žalobkyně: **Bc. R. S.**
bytem X

proti
žalovanému: **Státní pozemkový úřad**
sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 4. 2021, č. j. X, ve věci komplexních pozemkových úprav

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou doručenou soudu dne 16. 6. 2021 se žalobkyně domáhala zrušení výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, který zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro Zlínský kraj, pobočky Vsetín (dále jen „Pozemkový úřad Vsetín“) ze dne 3. 9. 2020, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým byl schválen návrh komplexních pozemkových úprav v katastrálním území Zubří (dále jen „pozemkové úpravy“).
2. Žalobkyně v podané žalobě předně poukazuje na chybu ve výroku napadeného rozhodnutí, a to v označení data vydání prvostupňového rozhodnutí. Žalobkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

nesouhlasí s provedením a uspořádáním pozemkových poměrů dle schváleného návrhu pozemkových úprav a trvá na zachování původního stavu. Správní orgány se vůbec nezabývaly skutečností, že se v minulosti dohodla se zpracovateli pozemkových úprav na jiném uspořádání, které bylo oboustranně vyhovující. Pozemkový úřad Vsetín vyrozuměl žalobkyni o možnosti uplatnit k vystavenému návrhu pozemkových úprav námitky vadně, neboť v tomto vyrozumění bylo nesprávně uvedené datum „30. 5. 2015“ namísto „30. 5. 2016“. Žalobkyně se do uvedeného data s návrhem nejen seznámila, ale také k němu vyjádřila nesouhlas, což žalovaný nezohlednil. Pozemky, které byly v rámci pozemkových úprav přiděleny žalobkyni, kvalitativně neodpovídají původním pozemkům. Jedná se o pozemky v těžko přístupných lokalitách a žalobkyně navíc nedisponuje těžkou technikou potřebnou k překonání brodu mezi jejími pozemky. Napadené rozhodnutí rozhodnutí odkazuje na dosud neexistující komunikaci, ačkoli žalovaný uvedl, že musí vycházet ze stavu věci existující v době vydání rozhodnutí. Není racionální, že jsou majitelům dosud přístupných pozemků přidělovány pozemky nedostupné. V předchozím řízení jsem nebyla informována o využití svých pozemků parc. č. XA a XB v rámci pozemkových úprav. K podpisu soupisu pozemků z 16. 10. 2015 mi byl předložen jiný soupis nových pozemků, než se později objevil. Žalobkyně dále uvedla, že souhlasila s právem jízdy i chůze, nikoli se směnou pozemků. Řízení o pozemkových úpravách nebylo vedeno ve veřejném zájmu, ale v zájmu několika málo zainteresovaných osob s vazbou na Město Zubří, kteří mají z pozemkových úprav prospěch, přičemž pozemkový úřad reflektuje pouze požadavky města, neboť návrh, který radě města nevyhovuje, není schválen.

3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby a odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalovaný uvedl, že nesprávně uvedené datum vydání prvostupňového rozhodnutí „3. 3. 2020“ je zřejmou chybou v psaní, která nemůže mít za následek neplatnost žalobou napadeného rozhodnutí. Žalobkyně uplatnila námitku k nově vystavenému návrhu pozemkových úprav až v době vystavení návrhu, a to bez uvedení konkrétních důvodů jejího nesouhlasu, které sdělila až po závěrečném jednání. Žalobkyně se nedostavila k osobnímu projednání jejího nesouhlasu, ačkoli k tomu byla opakovaně vyzvána. Pozemkový úřad Vsetín uvědomil všechny účastníky řízení, že je umožněno nahlédnout do vystaveného návrhu pozemkových úprav počínaje dnem 29. 4. 2016 pod dobu 30 dnů, tj. nejpozději do 30. 5. 2015. Chybný rok v datu je zřejmou chybou v psaní, která nemá dopad do řízení o pozemkových úpravách, jeho správný tvar nepochybně vyplývá z textu odůvodnění rozhodnutí. Žalovaný dále v otázce souhlasu žalobkyně s novým návrhem soupisu nových pozemků odkazuje na její vlastnoruční podpis na soupisu, který je součástí spisové dokumentace. Údajný souhlas žalobkyně s jinou variantou návrhu nového upořádání pozemků není součástí spisové dokumentace řízení o pozemkových úpravách a ani nebyl žalobkyní nijak doložen. Námitkou, kterou žalobkyně zpochybňuje způsob získání jejího podpisu na soupisu nároků ze dne 2. 2. 2015, dochází k nepřipustnému rozšíření odvolacích námitek, neboť tato nebyla uvedena v odvolání. K otázce přístupnosti pozemků odkazuje plně na napadené rozhodnutí, navržená společná zařízení, včetně cest, nelze realizovat před pravomocným ukončením řízení o pozemkových úpravách. Žalobkyně byla v průběhu řízení seznámena se všemi pozemky, které byly zahrnuty do pozemkových úprav, což mj. dokládá její podpis na soupisu nároků ze dne 2. 2. 2015. Řízení o pozemkových úpravách je vždy vedeno ve veřejném zájmu. Žalovaný závěrem uvedl, že v řízení o pozemkových úpravách postupoval v souladu se zákonnými předpisy a judikaturou Nejvyššího správního soudu.

4. V replice žalobkyně dále rozvedla, že své podpisy na soupisu pozemků zpochybňovala po celé správní řízení. O soupisu nároků, údajně podepsaném 2. 2. 2015, se poprvé hovoří až v odvolacím rozhodnutí, proto na něj reagovala žalobkyně až v žalobě.
5. Krajský soud z předloženého správního spisu pro účely tohoto řízení mj. zjistil, že řízení o pozemkových úpravách bylo zahájeno dne 17. 5. 2011. V průběhu řízení byly zjištěny vlastnické poměry jednotlivých účastníků a vyhotoveny soupisy jejich nároků. Návrh nového uspořádání pozemků byl průběžně projednáván s dotčenými vlastníky v souladu dle § 9 odst. 20 zákona č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pozemkových úpravách“). Na úředních deskách Pozemkového úřadu Vsetín a Městského úřadu Zubří bylo v dnech 29. 4. 2016 až 30. 5. 2016 vyvěšeno oznámení o možnosti nahlédnout do zpracovaného návrhu pozemkové úpravy. Zároveň byly dopisem ze dne 20. 4. 2016 informováni všichni známí účastníci o vystavení návrhu pozemkových úprav a poučeni, že k později podaným námitkám a připomínkám se nepřihlíží. Žalobkyně v této lhůtě zaslala Pozemkovému úřadu Vsetín svůj nesouhlas s vystaveným návrhem ze dne 15. 5. 2016, který odůvodnila skutečností, že nebyly vzaty v potaz její připomínky, projednávané v minulosti a dále, že v celém provedení shledává řadu formálních pochybení. Pozemkový úřad Vsetín zaslal dopisem ze dne 10. 6. 2016 žalobkyni pozvánku na ústní jednání k projednání jejího nesouhlasu. V rámci emailové zprávy ze dne 16. 6. 2016 žalobkyně uvedla, že se ústního jednání nezúčastní, neboť v uvedenou dobu pracuje a vše již bylo řečeno. Pozemkový úřad Vsetín následně dne 17. 6. 2016 zaslal emailem žalobkyni odpověď, ve které ji stanovil náhradní termín ústního jednání, na který žalobkyně reagovala dne 27. 6. 2016 sdělením, že jak již uvedla a písemně vysvětlila, s provedením komplexní pozemkové úpravy nesouhlasí, jednání v odpoledních hodinách se nezúčastní.
6. Ze spisové dokumentace dále vyplynulo, že u nově navržených pozemků žalobkyně, vedených na LV 430 byly zachovány kritéria přiměřenosti v souladu s § 10 odst. 2-4 zákona o pozemkových úpravách. Kritérium výměry bylo zachováno zcela. V novém návrhu byl uveden nepatrný rozdíl v ceně pozemků, kdy došlo ke snížení hodnoty pozemků o 4 570 Kč (tj. -0,45 %) oproti původní ceně a ve vzdálenosti pozemků, která byla oproti původnímu stavu snížena o 20 m (-1,43 %). Návrh nového uspořádání odsouhlasili vlastníci 99,65 % výměry všech řešených pozemků (tj. 2597,60 ha z celkových 2606,70 ha), přičemž jako dostačující by byl souhlas vlastníků 60 % výměry řešených pozemků.
7. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
8. Krajský soud se předně zabýval námitkou uvedení vadného data vydání potvrzeného prvostupňového rozhodnutí v návěti výroku napadeného rozhodnutí. Krajský soud vadu posoudil a dospěl k závěru, že se jedná o zjevnou chybu v psaní, která nemá vliv na přezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Vzhledem ke správnému označení věci číslem jednacím a jedinečnosti předmětu řízení, nemá soud pochyb, o jakém prvostupňovém rozhodnutí žalovaný rozhodoval. Jelikož žalobkyně neuvádí žádnou konkrétní argumentaci zpochybňující toto východisko (např. možnou záměnu s jinou věcí žalobkyně), nemůže být její námitka důvodná.

9. Podle § 10 odst. 1 zákona o pozemkových úpravách platí, že „*vlastníkům pozemků navrhne pozemkový úřad nové pozemky tak, aby odpovídaly jejich původním pozemkům přiměřeně cenou, výměrou, vzdáleností a podle možností i druhem pozemku. Porovnání ceny, výměry a vzdálenosti navrhovaných pozemků s původními pozemky se provádí za všechny pozemky vlastníka řešené v pozemkových úpravách (§ 2) vždy samostatně po jednotlivých listech vlastnictví*“.
10. Podle § 11 odst. 1 zákona o pozemkových úpravách platí, že „*pozemkový úřad oznámí na své úřední desce a zároveň na úředních deskách dotčených obcí [§ 5 odst. 1 písm. c)], kde je možno po dobu 30 dnů nahlédnout do zpracovaného návrhu; návrh musí být vystaven též v dotčené obci. O vystavení návrhu pozemkový úřad vyrozumí známé účastníky a současně jim sdělí, že v této době mají poslední možnost uplatnit k návrhu své námítky a připomínky u pozemkového úřadu. K později podaným námitkám a připomínkám se nepřihlíží*“.
11. Pokud se týče námítky formální chyby v poučení o možnosti vyjádřit se k vystavenému návrhu, soud ji neshledal důvodnou, neboť práva žalobkyně nebyla tímto pochybením nijak dotčena. Ze správního spisu vyplynulo, že žalobkyně práva vyjádřit se v řádné lhůtě využila, a to i přes vadně uvedený rok v rámci poučení, nicméně svůj prostý nesouhlas dostatečně nekonkretizovala, ani v bezprostředně následujících sděleních jej nerozvedla. Žalobkyně nevyužila možnosti zúčastnit se ústního projednání své námítky, neuvedla konkrétní závažnou okolnost, která by ji v tom snad bránila, nenavrhla alternativní termín jednání, nesdělila úřadu, že podepsala jiný návrh pozemkových úprav, než který byl vystaven, nebo že její pozemky jsou těžko přístupné. Krajský soud proto nemohl dospět k jinému závěru, než že žalobkyni marně uplynula lhůta k uvedení konkrétních tvrzení dle § 11 odst. 1 zákona o pozemkových úpravách.
12. Žalobkyně uvedla v rámci žaloby řadu skutkových námitek, které ovšem nejsou s to zvrátit závěr o včasnosti jejich uplatnění. Žalobkyní nebyla uvedena žádná okolnost, která by byla způsobilá prolomit lhůtu dle § 11 odst. 1 zákona o pozemkových úpravách (nedodržení zákonných kritérií dle § 10 odst. 2-4 zákona o pozemkových úpravách). Za této situace se ovšem krajskému soudu neotvírá byť jen minimální prostor pro možnost k ostatním námitkám žalobkyně přihlédnout. Na uvedeném závěru nemění nic skutečnost, že se pozemkový úřad dále po uplynutí této lhůty snažil získat souhlas žalobkyně s řešením pozemkových úprav. Bezpředmětná je tak otázka podpisu žalobkyně na soupisech nároků, který žalobkyně zpochybňuje, související s využitím konkrétních pozemků žalobkyně v rámci pozemkových úprav, neboť tyto námítky měla uplatnit včas vůči vystavenému návrhu nového uspořádání pozemků. Jak vyplývá z obsahu správních rozhodnutí, nosným důvodem pro zamítnutí námitek žalobkyně je právě její nedostatečná, resp. opožděná reakce na vystavený návrh, což považuje krajský soud za plně přezkoumatelné a věcně správné odůvodnění.
13. Soud dále k otázce vypořádání otázky přístupnosti pozemků odkazuje na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 12. 2011, 1 As 96/2011-143: „*Mělo-li by být cílem pozemkové úpravy navrhnout nové pozemky tak, aby byly všechny okamžitě přístupné ze stávající čestní sítě, vedlo by to k hrubé deformaci tvaru pozemků, jejichž projektování by bylo podřízeno jedinému cíli, a to napojení každého pozemku na některou z cest. Důsledkem by nebylo nic jiného než potlačení ostatních cílů pozemkových úprav, a to zejména vytvoření podmínek pro racionální hospodaření na půdě, zlepšení životního prostředí a zvýšení ekologické stability krajiny. (...) Zajištěním přístupnosti pozemků je třeba rozumět nikoliv faktický stav existující bezprostředně po schválení návrhu komplexní pozemkové úpravy a vydání rozhodnutí*

o výměně práv, ale stav plánovaný, který nastane po realizaci navržených a schválených společných zařízení.“ S tímto závěrem se krajský soud plně ztotožňuje a žalobní námitka, že nelze zohlednit dosud neexistující komunikaci, je z toho důvodu lichá.

14. Závěrem k námitce žalobkyně, která se týká nereflexování jejího zájmu v rámci řízení o pozemkových úpravách, soud konstatuje, že řízení o pozemkových úpravách je velmi specifické, a to jak s ohledem na jeho předmět (jde o změnu vlastnického práva a jiných věcných práv k pozemkům v řádech stovek případů za účelem), tak i okruh účastníků (obvykle mnoho desítek osob), ale i jeho samotný účel (naplnění cílů předpokládaných v § 2 zákona o pozemkových úpravách). Řízení o pozemkových úpravách představuje ve své podstatě hromadnou dobrovolnou směnu vlastnických práv dotčených pozemků. Posouzení, zda bylo skutečně dosaženo cílů a účelu pozemkových úprav, přitom nespadá jen do sféry jednotlivých účastníků, nýbrž celé společnosti, což se projevuje i existencí veřejného zájmu na provádění pozemkových úprav (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 12. 2009, č. j. 6 As 185/2002-86). Právní úprava předpokládá, že je téměř nemožné docílit plného souhlasu všech vlastníků. V tomto případě však nezbyvá vlastníkům v menšině, než provedení pozemkových úprav respektovat. A to jednak proto, že souhlas dali vlastníci představující požadovanou většinu výměry zahrnutých pozemků, ale také s ohledem na veřejný zájem na provedení pozemkových úprav; především však i proto, že by podle požadavků přiměřenosti, vyjádřených v zákoně o pozemkových úpravách, neměli být zasaženi na svých právech podstatným způsobem, neboť i k jejich prospěchu byly pozemkové úpravy plánovány a provedeny.
15. Z uvedeného je tedy zřejmé, že každý vlastník nemovitostí vstupující do pozemkové úpravy musí akceptovat nově nastolený stav, bylo-li ho dosaženo správným procesním postupem a byly-li současně dodrženy zákonem stanovené podmínky, omezení a regulativy (§ 10 zákona o pozemkových úpravách). Jinými slovy, nesouhlas účastníka řízení s věcným uspořádáním nemovitostí ve schváleném návrhu pozemkové úpravy nemůže vést k závěru o nezákonnosti rozhodnutí o jejím schválení, neopírá-li se o včasné tvrzení o porušení zákonných požadavků (rozsudek ze dne 13. 2. 2009, č. j. 7 As 26/2007-278). V rámci přezkumu pozemkových úprav se proto lze zabývat jejich zákonností, případně zákonností jim předcházejícího procesního postupu. Soudy však nemohou přezkoumávat to, zda by bylo jiné řešení pro účastníky řízení ekonomicky či jinak výhodnější než druhé, neboť takové faktory nejsou zákonnými kritérii, která by musela být zohledněna při vyrovnaní vstupních a výstupních nároků (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu z 14. 3. 2019, č. j. 1 As 339/2018-25).
16. Jelikož soud neshledal žalobní body důvodnými, žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
17. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť procesně úspěšné žalované dle obsahu spisu v řízení žádné náklady přesahující rámec její běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Olomouc 22. srpna 2022

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

Mgr. Jiří Gottwald v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.